

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

---

46. szám

2016. január.17.

Kedves Testvérek, Olvasóink!

Reméljük, sokan várták már a következő számát a „Szikla”-nak. Az előző lapunk megjelenése óta, bizony sok dolog történt házunk táján és sokfelé is jártunk. Remek élménybeszámolók segítségével invitáljuk önöket újabb időutazásra.

Ott hagytuk abba, hogy **egyházközségünk búcsújára** készültünk, de előtte, a gyerekek elmentek József atyával és kísérőikkel táborozni a Balatonhoz. Íme, az ő beszámolójuk:

2015.06.29. (hétfő)

Kora reggel, a hajdúszoboszlói vonatállomáson gyülekeztünk. Mindenki izgatottan várta ezt a reggelt. A vonattal 23-an indultunk útnak +2 fő, akik autóval és a csomagokkal jöttek utánunk. A vonaton helyet foglaltunk majd kezdődhetett a beszélgetés, kártyázás, zenehallgatás, avagy éneklés. Egy két dalt is sikerült megtanulnunk, amit teljes szívből énekelt mindenki. A felnőtteknek is sikerült ezzel nagy mosolyt csalnunk az arcukra. József atya még egy divatos napszemüveget is felvett egy kalappal, ami nagyon jól állt neki. Egy darabig nagyon izgalmas volt az utazásunk, de aztán mindenki azt várta, hogy minél előbb érjünk oda. 10 percenként hallatszottak a kérdések, hogy: - Ott vagyunk már? stb... Petra néni a fényképezés felelőse készített előnyös képeket. Lassan arra az elhatározásra jutottunk, hogy alszunk egyet. Ezt hamar észre lehetett venni hisz elcsendesültünk. Egy igazán hosszú utazás után végre

megérkeztünk Balatonlellére. Persze nem a szállásnál szálltunk le ezért sétálnunk kellett. Egy kicsit megmozgatott. Végre elértünk a plébániára, aminek mindenki nagyon örült. A szobák foglalása elég viccesre sikeredett, hisz az volt mondva hogy fiúk lányok külön-külön; ennek ellenére sikerült estére mégis összekeverednünk. Mindenki lefoglalt egy matracot, hogy hol fog aludni. Amikor ezzel végeztünk elmentünk a konyhába ahol ebédelni szerettünk volna. Igen ám, de a szendvicsek száma az út alatt megcsökkent annyira, hogy nem maradt. Ezért várnunk kellett még, amíg megérkezik az autó, amiben volt ennivaló. Megbeszéltük, hogy minden este focizni fogunk. Nem is kellett sokat várni az autó már a plébánia udvarán állt és mindenki letámadta, hogy csomagját megszerezze. Ahogy befejeztük szobáinkban a pakolást, párnacsatát kezdtünk József atya ellen. Megint egyedül volt, így nyertünk. Ezután, a várva várt evés következett, hogy erőt gyűjtsünk a sétához. Mikor mindenki befejezte az evést és a sátrak is fel voltak állítva,(pár ember ott aludt) indulhattunk Balatonlelle felfedezésére. A séta közben jókat beszélgettünk, nevetgettünk és fényképeket is készítettünk. Nem volt nagyon meleg, sőt még a szél is fűjt. Aztán amikor Hajni néni és József atya elmentek jegyeket intézni, mi a Balaton partjára le is ültünk és a lábunkat belelógattuk a vízbe. Nagyon jó érzés volt. Kicsit hideg volt, de nem zavart senkit. Néha egy-egy hullám felcsapódott, így combközépig vizesek lettünk. Amikor mindent elintéztek a felnőttek visszasétáltunk a plébániára és volt egy kis szabadidőnk. Estefele összegyűltünk egy teremben mind a 25-en. Fogadalmat tettünk a tábor idejére pl.: a Balaton vizét nem isszuk ki és egyéb hasonló fogadalmak. A fogadalomtétel után kapott mindenki egy fehér kendőt, amire az aznapi hálánkat írtuk és erre minden este sor került. Az idei táborban sem maradhatott ki az angyalkázás, így mindenki húzott egy nevet. Ezután nekifogtunk zászlót készíteni, ami elég sok időt vett igénybe, de megérte. Miután kész lett a zászló imádkoztunk és mentünk aludni, mert már nagyon kimerültünk.

2015.06.30. (kedd)

Korán keltünk. És nem büntetésből, hanem azért, hogy egy mise után az összepakolt csomagokkal útnak induljunk vonattal és hajóval Tihanyba. Szerencsére elértük a vonatot is a hajót is, ami úti célunkhoz vitt. Egy igen hosszú napnak néztünk elébe. Nagyon sok helyre mentünk el. Egy nosztalgia vonat vitt el minket a Tihanyi apátságához, ami nagyon gyönyörű volt. Voltunk egy babamúzeumban ahol mindenki örült, hogy volt tükör így ellenőriztük, hogy elég jól nézünk-e ki. Még mielőtt elmentünk volna a templomba, egy kalózmúzeumba is betekinthettünk. Egy fantasztikus templomban is jártunk ahol még egy két dolgot is elmondtak nekünk. Azután leültünk enni. Ki mit talált táskájában azt ette. Ezután sokat sétáltunk, szétnéztünk a városban sok érdekes látnivalót figyelhettünk meg, majd a vonathoz igyekeztünk. Kiderült, hogy az indulásig van még egy kis idő. József atya úgy döntött, hogy fagyizunk egyet. Így mindenki két gombóc fagyival ért a vonatállomásra. József atyának és a nagy létszámnak köszönhetően, mindenhol kaptunk egy kis kedvezményt. A vonat megérkezett és mi egy kicsit fáradtan szálltunk fel. Mikor visszaértünk a plébániára a gyerekek és pár felnőtt elindult fürödni egyet a Balatonba. Amikor kiértünk a tóhoz mindenki levette a ruháját és elindultunk a vízbe, ami elég hideg volt. Mindenki fázott egy kicsit, de mi annak ellenére is fürödtünk. Egy kiadós fürdés után a parton száradva a naplementét figyeltük, ami nagyon szép volt. Mikor már mindenki megszáradt elindultunk a szállásra, ahol már várt minket a makaróni. Egy hosszú nap után igazán jól esett. A gyerekek számára, vagyis nekünk az estének a vacsorával közel sem lett vége. Tegnap estéhez hasonlóan megint egybegyűltünk. Megbeszéltük az aznapi élményeket, amik a kendőinkre kerültek. Énekeltünk, majd Hajni néni olvasott nekünk egy történetet, imádkoztunk és ezután a lefekvés következett volna, de estére jött meg a kedvünk játszani, így megkértük a nagyokat, Zsuzsit és Renit, hogy játsszunk, Alszik a város című játékot. Ők persze szívesen játszottak velünk. Közben tejszínhabos kakaót is ittunk. Csندben kellett játszánunk, mert a felnőttek már aludtak. Nagyon sokat nevtünk együtt és ez így ment hajnali 1-ig. Ekkor

mindenki evett egy tál gabonapelyhet, majd irány az ágy. Aznap már nem kellett altatót olvasni nekünk sem.

2015.07.01.(szerda)

A mai felkelés kicsit nyűgös volt, de összeszedtük magunkat majd mentünk misére. A miséken a gyerekek olvastak, így a mai reggel is azzal kezdődött, hogy ki olvasson. A mise után reggeliztünk, ami igazán jól esett mindenkinek. Ezután jöhetett a pakolás és készülődés, mert a mai napra az egész napi strandolást terveztünk. Amikor kiértünk egy nagy fánál telepedtünk le, majd irány a víz. Órákat ültünk bent a vízben és sokszor próbáltuk József atyát víz alá lökni kisebb nagyobb sikerrel. A vízben sokat labdáztunk, sőt a játék hevében a vizet is „kerestük”. A víz alja homokos volt így ástunk gödröket, ami elég vicces volt, mert időnként csak a talpak emelkedtek a víz fölé. Az energia szintünk már 1%-ra csökkent, de így is csak enni voltunk hajlandók kijönni a vízből aztán siettünk vissza. Délután jött az ötlet, hogy vitorlázzunk, de nem volt hozzá megfelelő az időjárás ezért inkább vízibicikliztünk, ami nagyon jó volt. Ugráltunk a mélyvízbe egymás után. Amikor kifáradtunk, visszatekertünk a partra majd vissza a vízbe játszani. Esteledett mire lassan száradni kezdtünk, de szemünk előtt már a kürtöskalácsot láttuk. Némi alkudozás után már majszoltuk is a finom édességet. Szállásra érve ránk várt a finom bográcsban készült slambuc, köszönet érte Pistinek. A vacsora után a gyerekek játékkal, míg a felnőttek beszélgetéssel, pihenéssel töltötték az estét.

2015.07.02.(csütörtök)

A napi rutinnak megfelelően ma is szentmisével és reggelizéssel kezdtük a napot. Mindenkin látszott a balatoni egész napos strandolás, így a program, sziesztázásra változott. Délig, aki akart pihent, aki pedig szeretett volna az, az aulában játékkal töltötte az időt. Sokat nevtünk, főleg a”Szegény cicuska”játék alatt. Ebéd után persze, hogy a strand volt a célpont. A nagy lubickolás közben megérkezett Csirmaz Pista bácsi is, mindenkinek meglepetést okozva. Visszafele útba ejtettük a fagyizót, majd haza érve jóízűen bevacsoráztunk. A napot az angyalkázás felfedésével, a tábori pólók

aláírásával, ajándékok kiosztásával, valamint imával és énekléssel zártuk.

2015.07.03.(péntek)

Misével és reggelizéssel kezdődött az utolsó tábori nap is. Gyors pakolással, rendrakással elértük, hogy a kisbusz a csomagjainkkal elindult haza. A helyi atyától elköszöntünk, s a vonatindulásig még egy „Alszik a várost” játszottunk. Nagy meleg volt hazafelé, nem győztük magunkat vízzel, no meg kajával. Élményekkel telve sokat énekelünk a vonaton és még egy két karkötő készítésre is jutott idő. Olyan jó volt megpillantani a ránk váró szülőket a vonatállomásban, nyakukba ugráltunk, majd a csomagjainkat kerestük meg a buszban. Nagy élmény volt ez a balatoni tábor. Jó volt a társaság, jó volt a szervezés, az időjárás is nekünk kedvezett, úgyhogy hálásak vagyunk, hogy részünk volt belőle. Reméljük, hogy jövőre is sor kerülhet egy ilyen remek tábor megszervezésére! Köszönet mindenért az Istennek.

2015.július 05.-én délután négy órakor szólaltak meg templomunk harangjai az ünnepi szentmise kezdetén. Hét római katolikus pap, a helyi görög katolikus parókus és a református lelkész vonult be a keresztet vivő ministránsok után orgonakiséret közepette. Az ezüstmisés Linzenbold József atyának Szoboszlainé Zabos Petra szavalta el Sík Sándor: Primicia c. versét, majd, Sándor József-egyházközségünk világi elnöke-köszöntötte.

Az atya megköszönte a kedves fogadtatást és elkezdődött az ünnepi szentmise.

Nem egy hagyományos prédikációt hallgathattunk meg. Az ezüstmisés József atya életútjának állomásaival ismertette meg velünk „a pap és a világiak viszonya”-t. Röviden ismertette „szolgálati”helyeit és hol, mit tanulhatott ő a hívektől.

Az első helyén megtanult tanácsot elfogadni a világiaktól:

–tanuljon meg gitározni, ha a fiatalokat össze akarja tartani–
megtanult gitározni ☺

A második helyen megtanult felnézni a világiakra:

hogyan volt ideje egy négy gyermekes zenetanárnak segíteni az egyházközség „zenekarát” ?!

A harmadik helyen megtanult segítséget elfogadni a világiaktól: bizony, neki is bele kellett kóstolnia a számítástechnika alapjaiba; ehhez kapott segítséget a tanulásban.

A negyedik helyen megtanult, közösségben élni a világiakkal: plébánosként, az új helyen „megsúgták” neki, itt még egy pap sem felelt meg a híveknek ☺

Az ötödik helyen pedig megtanult, szeretetben élni a hívekkel.

Nem voltak könnyűek ezek az évek, de a hívek imái –melyekre most is kérte a jelenlévőket is– sokban segíthetik az ő és paptestvérei munkáját és kitartását.

A szentmise folytatásában az új képviselő testületi tagok ünnepélyesen ígéret tettek egyházközségünk szolgálatára. A búcsúi szentmise végén ezüstmisés áldásban részesültek a jelenlévő papok, Linzenbold atya rokonai, a képviselő testület és minden jelenlévő.

A himnuszok elénekelése után már csak a kivonulás és az ezüstmisés szentkép kiosztása volt hátra.

Asztalos Gizella

2015. július 5-én tartotta egyházközségünk templombúcsúját, amit több, esperesi kerületünkön kívülről érkezett, atya is megtisztelt jelenlétével.

Ezen a napon, többszörösen is ünnepeltünk, hiszen a búcsú alkalmával Linzenbold József, kisvárdai atya tartotta a misét, pappá szentelésének 25 éves évfordulója alkalmából, valamint egyházközségünk új képviselőtestülete is ekkor tett fogadalmat arra, hogy legjobb szándéka és tudása szerint szolgálja a helyi gyülekezet érdekeit és segíti József atya munkáját. Az ezüstmisés atya prédikációja nemcsak visszatekintés volt eddigi életútjára, hanem a jelenlévők számára sok értékes útravalóval szolgált, érdekes, tanulságos és mulatságos történetekkel mutatta be kapcsolatát saját közösségei testületi tagjaival.

Mivel én is abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy József atya felkért erre a feladatra, megéltem, ahogy megilletődötten, csendben beszélgetve, egymást nyugtatva vártuk a templom előtt, hogy elkezdődjön a szertartás. Én torkomban dobogó szívvel léptem be a

többiek között a templomba, és az eskütétel alatt teljes szívemmel kértem, hogy Istenünk mutassa meg a helyes utat, hogy méltó legyek a bizalomra, melyet kaptam. Tudom, hogy társaim is komolyan vették az eskü szavait, és mindannyian becsülettel, alázattal kívánjuk szolgálni közösségünket.

Szoboszlainé Zabos Petra

Új képviselőtestületünk tagjai:

- Ifj. Borbás László
- Cserepes Gyula
- Dancsné Suller Judit
  - Erce István
  - Gazdag Bertalan
  - Janiga Lászlóné
    - Pap Ervin
  - Sarudi Sándorné
    - Sándor József
- Szoboszlainé Zabos Petra

A hitoktatásról

Az idei tanév is hozta a velejáró izgalmakat. A nyári élménybeszámolók mellett az új órarend került az első napok érdeklődésének középpontjába. A hittanórákkal sem volt másképp. Bár kislétszámmal, de sok csoporttal induló hittanórák beosztása helyenként fedte egymást. Nem kis fejtörést okozott az, hogy kinek-kinek a munkarendjéhez igazodva mégis le legyen fedve minden csoport a hitoktatók által.

A plébániai hittan továbbra is a vasárnapi szentmisék között kapott helyet. Rendhagyó módon alakítottuk ki a hittanórák arculatát, ugyanis célul tűztük ki (t.i. Éva néni, Hajni néni), hogy a közösséggé formálásra és a hitéleti programokban való aktív részvételre fektetjük a hangsúlyt. Ezért minden korosztálynak itt a helye a közösségi hittanon.

Az első hittanórán kb. 30 téma ajánlattal készültünk a gyerekek számára. Ők jelölték ki azokat a témaköröket, amikről többet szeretnének hallani. Eddig sorra került témák pl.

- A teremtett világ:- felelősségünk és feladataink
- Ministráns ABC
- Példaképeink-szerepük az életünkben
- Szentek és boldogok- Védőszentem
- Kereszténység és pogányság
- Az első keresztények
- Jézus személyigazolványa, a ministráns személyigazolványa

A többi téma is izgalmasnak ígérkezik.

A tanulás mellett együtt készültünk az adventi gyertyagyújtásra, a Mikulásünnepségre, a pásztorjátékra is. Minden hittanórán egy egyházi ének tanulására is sor kerül. Remélem, hogy a közösségi hittanórák tartalmasabbá tétele érdekében továbbra is sikeresen együtt tudunk működni, és ez által is vonzóvá tudjuk tenni a közösség minden hittanosa számára a közösségi hittanórákat.

Sándorné Erőss Hajnal

A mátraverebély-szentkúti zarándoklat

2015. szeptember 5-én reggel fél 6-kor indult útnak több mint 40 fővel lelkes zarándokcsoportunk, hogy részt vehessünk a Mátraverebély-Szentkúti Nemzeti Kegyhely új létesítményeinek megáldásán és a szabadtéri oltár felszentelésén.

Utunk elején József atya néhány mondatban ismertette a szentkúti kegyhely történetét, jelentőségét hitéletünkben, majd rózsafüzér imádkozással illetve Mária-énekekkel készültünk lelkileg a szertartásra.

9 óra tájékában érkeztünk meg a helyszínre, ahol elsőként a Kegyetemplom előtt gyülekeztünk, és vártuk, hogy illő módon

köszönthessük a Boldogságos Szűzanyát Ezt követően lehetőségünk nyílt a szentgyónás elvégzésére is az ún. gyóntatóudvarban.

11 órakor a harang megszólalásával és a Jöjj, Szentlélek Úristen kezdetű szentének felcsendülésével kezdetét vette az ünnepi, főpapi szentmise, amelyet Erdő Péter bíboros mutatott be.

A bíboros úr szentbeszédében rámutatott arra, hogy az ókori népek – tévesen– a tiszta és a tisztátalan dolgokat csupán anyagi, tárgyi értelemben különböztették meg egymástól. Jézus tanításában azonban gyökeresen új értelmet nyert a két fogalom. Egyedül Istenhez való viszonyunk, vele való kapcsolatunk döntheti el, hogy egy dolog szent lesz-e vagy esetleg tisztátalan. Az ünnep kapcsán hangsúlyozta továbbá, hogy éppen a megszentelés által válik a templom Isten házává, valamint az oltár az Úr asztalává.

Ezt követően az oltárban kialakított ereklyetartóba helyezték a szentek ereklyéit, majd a bíboros úr megkenste krizmával az oltárt, tömjént gyújtottak rajta, a lemosás után pedig sor került annak feldíszítésére. Ezután az ünnepi szentmise a megszokott rendben folytatódott. Az áldás után Áder János, köztársasági elnök és Dobszay Benedek ferences tartományfőnök mondtak beszédet.

A szentmise után lehetőségünk nyílt újra bemenni kegytemplomba, ekkor már közelebről is megcsodálhattuk a kegyszobrot. Vízet meríthettünk a forrásból, amelynek ereje –ahogy a bíboros úr is fogalmazott– nem különleges összetevőjében, hanem Isten irgalmasságában rejlik. Indulás előtt zarándokcsoportunk néhány tagja a legfiatalabbakkal az élen rövid kirándulást tett a remetebarlanghoz, ahonnan gyönyörű kilátás tárult elénk a Mátrára.

15 óra elmúlt, amikor búcsút vettünk nemzeti kegyhelyünktől, és hálátelt szívvel indultunk haza. Útközben megálltunk a gyöngyöspatai templomban, ahol József atya megszentelte a Szentkúton vásárolt kegytárgyakat. Ezt követően rövid, de annál érdekesebb előadást hallhattunk a templom történetéről, és a templom ékét képező Jesse-fa oltárról. Az oltár különlegessége, hogy egy fát ábrázol, amely Jesse testéből sarjad, ágai pedig Jézus őseit ábrázolják, a fa csúcán pedig Szűz Mária látható a kisded Jézussal.

Rengeteg élménnyel, testileg ugyan kissé fáradtan, lélekben azonban megerősödve tértünk haza Hajdúszoboszlóra. Hálával tartozunk a

Jóistennek, hogy zarándokutunk során végig érezhettük kegyelmét, és köszönetet mondunk lelki vezetőnknek, József atyának hogy lelkileg felkészülten, méltó módon vehettünk részt ezen a mindannyiunk számára feledhetetlen zarándokúton.

Dancsné Suller Judit

Csillagok és virágok

Aki látta, tudja, hogy ez volt a foltvarró csoport éves kiállításának a címe. A csoport már 7 éve működik a Boldogasszony Községi Házban. Kéthetente találkozunk, tanulunk, hogy fejlődjünk. Kapcsolatot tartunk más városokban működő foltvarró csoportokkal, meglátogatjuk egymást, megnézzük egymás kiállításait. Bekapcsolódunk a Foltvarró CÉH országos rendezvényeibe is. A hajdúszoboszlói Karitászhoz kapcsolódva rendszeresen jótékonykodunk évek óta. A DEOEC Gyermek Onkológiai Osztályával és a Kenézy Kórház Ifjúsági és Gyermek Pszichiátriai Osztályával kapcsolatot tartunk, és segítünk, ahol tudunk. Évente többször is varrunk a gyermekeknek és az ápolónőknek ajándékokat. Minden évben december elején rendezünk egy kiállítást, ahol megmutatjuk, hogy mennyit fejlődött a csoport egész évben. Ebben az évben ettől eltérően, október 4.-én már a megnyitó volt. Szeptemberben tudtuk meg, hogy a Polgármesteri Hivatalnak szüksége van a két nagy teremre hónapokig, így csak ez a lehetőségünk volt. No, lett is kapkodás, idegeskedés, hogy mindent el tudjunk rendezni egy hónap alatt, amire máskor éppen 3 hónapunk volt. Hála Istennek, legvégül mindent sikerült elintézni, így megvolt a kiállítás!

Sajnáljuk azokat az embereket, akikhez az idő rövidege miatt nem jutott el a hír, így most kérdezik, hogy mikor lesz a megnyitó? Igyekszünk 2016-ban is rendezni kiállítást.

Ha valaki úgy érzi, van egy kis kezűgyessége és szívesen csatlakozna a csoporthoz, jöjjön bátran! Nem szabad elásni a "talentumot", amit az Úr adott!

Asztalos Ferencné csoportvezető

„Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”

(Máté 18,20).

Mi is ott voltunk a rózsafüzér-társulatok 1. kunszentmártoni találkozóján

A katolikusok közelgő 2016-os év kettős jubileumának – Szent Márton születésének 1.700-dik és a Szent Domonkos rend megalapításának 800-dik évfordulójának – tiszteletére a kunszentmártoni Szent Márton Plébánia rózsafüzéres csoportjai 2015. október 17-én, szombaton megrendezték a rózsafüzér-társulatok 1. találkozóját. A település is ez évben ünnepli 800 éves fennállását.

Kis társulatunk, József atya vezetésével egy 20 fős kisbusszal kelt útra borús, esős időben. Útközben elimádkoztuk a dicsőséges rózsafüzért. Megérkezésünkkel elállt az eső és egész nap jó idő volt. Ahogyan leparkoltunk, egy szemfüles rendező köszöntött bennünket, József atyát ellátta minden szükséges információval, ebédjegyekkel, kinyomtatott imádságokkal, énekekkel, miserenddel, amire a nap folyamán szükségünk is volt.

A plébánia épülete előtt egy sátorban teával és pogácsával kínálták az oda érkező Híveket.

Mivel időben érkezünk, a gyönyörű templomban nagyon jó helyre sikerült leülnünk. Bár a padok –mivel nagyon régiek voltak– elég kényelmetlennek bizonyultak. Könnyebb, kényelmesebb volt térdelni, mint ülni (Nellike szerint „vezekeltünk”).

Az 1780-as években épült templom monumentális méretű kívül-belül csodálatosan szép. Az oltárképen Szent Márton püspök látható. Négy mellékoltára is van. A színes ólomüveg ablakokkal, a hatalmas szobrokkal, freskókkal igazán lenyűgöző látvány volt. Ötezer fő befogadására alkalmas. A helyi Élő Rózsafüzér-társulatok dokumentumaiból nyílt kiállítást is itt a templomban tekintettük meg. A szentmise megkezdéséig előadást hallottunk a rózsafüzér és a kunszentmártoni társulatok történetéről. Barna F. Máté domonkos tartományfőnök a rózsafüzér lelkiségéről tájékoztatott bennünket.

Közben a templom minden ülőhelyét elfoglalták a helyi és a 15 vendégtelepülés hívei.

A helyi plébános és a polgármester köszöntötte az ott lévőket, majd 11 órakor kezdődött a koncelebrációs püspöki szentmise 20 pap és a hívek részvételével. A szentmise elején köszöntötték Gyulay Endre nyugalmazott megyéspüspök urat.

Ekkor érkezett a szertartásra Ajak településről egy 20 fős népviseletbe öltözött rózsafüzér-társulati csoport. 4 pártás lány hozta az élő virággal feldíszített Mária szobrot, és – ahogyan a búcsúkon szokták – előre hátra mozgásukkal, háromszor meghajolva beköszöntek.

A szentmise végén a szertartás a templom körüli környettel folytatódott.

Elöl vitték a körmeneti keresztet, mellette két fáklyás, a nemzeti és a pápai zászlóval.

Utánuk a kunszentmártoniak két piros körmeneti lobogóval, majd az ajakiak és a helyiek hordozható Mária szobraikkal, kereszttel, lobogókkal, település táblákkal a vendég hívek, helyi hívek.

Őket követték a kunszentmártoni énekesek, a ministránsok, a papság, a turiferek a füstölővel, majd a püspök úr az Oltáriszentséggel.

A templomba visszaérve, püspöki áldásban részesültünk.

A szentmise után a helyi kísérő vezetésével a művelődési házba mentünk ebédelni. A gulyásleves finom és elegendő volt.

Ebéd után öt település-köztük mi is- a Kármelita Rendházban lévő Magyarok Nagyasszonya Kápolnába mentünk a Fájdalmas Rózsafüzért imádkozni, ahová József atya is eljött. Itt található a Kármelhegyi Boldogasszony szobra is, ezért búcsújáró hely lett.

Visszatérve a templomhoz, kegytárgyakat vásártoltunk. Lelkiekben gazdagodva és feltöltődve, hitünkben megerősödve indultunk haza.

Utközben elimádkoztuk a Világosság Rózsafüzért. Az újra eleredő esőben hat óra körül érkeztünk meg a templom elé.

A Társulat minden tagja jól érezte magát, örült, hogy eljött és részese lehetett ennek a szép találkozásnak. Kár lett volna kihagyni ezt a lehetőséget.

A következő találkozóra is szívesen megyünk. Remélem, akkor már többen leszünk a Társulatban!

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit sorainkba –minden korosztályból- fiatalokat, középkorúakat és idősebbeket egyaránt. Gyere te is!

Hálásan köszönjük József atyának, hogy segítségünkre volt a szervezésben, a lebonyolításban és az anyagiakban is.

Köszönjük, hogy elkísért bennünket és lelki támaszunk is volt.

Sarudi Sándorné

Lelki töltekezés Sárospatakon

József atyával és Karitászos társaimmal, november 17-én együtt vehettünk részt Szent Erzsébet halálának emléknapján, Sárospatakon. Árpád-házi Szent Erzsébet szülőhelyén immáron nyolcadik éve rendezik meg az Őszi Szent Erzsébet Napokat.

Idén, november 14 és 23-a között. Minden alkalommal egy nap a Karitászmunkatársainak lelki napja, és minden évben más és más Egyházmegye segítő csoportjai érkeznek a vidéki kis városba.

Idén a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye munkatársai érkeztek hatszáz fővel. A közös imádságok mellett a szervezők – Sárospataki Római Katolikus Egyházközség Karitászmunkatársai, illetve a Szent Erzsébet Ház – lehetőséget adnak egy-egy előadás meghallgatására, és a város nevezetességeinek megtekintésére.

A Sárospataki Bazilikában a résztvevőket Bereczkei Miklós atya köszöntötte, majd közösen elimádkoztuk Szent Erzsébet litániáját, az Oltáriszentség, és Szent Erzsébet ereklyéje előtt.

A Katolikus Karitászmunkatárs Országos tevékenységéről tartott beszámolót Écsy Gábor atya, a Karitászmunkatárs Országos Igazgatója.

Ezt követte Bőjte Csaba ferences testvér előadása a szeretetről, a családról, és a hitről.

Délben kezdődött a Szentmise melynek főcelebránsa, Mons. Bosák Nándor a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye nyugalmazott püspöke. Végül Mészáros László a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye Karitászmunkatárs Igazgatója köszönő beszéde után került

kiosztásra, a frissen sült Szent Erzsébet kenyér. Mindenki kapott egy kis cipót.

A sárospataki bazilikát Szent Erzsébetről nevezték el, aki 1207-ben, Sárospatakon született. Anyja Gertrudisz királyné, apja II. Endre király volt. Négy éves korában Thuringiába került, akkor már jegyese volt IV. Lajos őrgrófnak, akinek 14 évesen a felesége lett. Árpád-házi Szent Erzsébet világszerte ismert Szentünk, már gyerekkorától a szegények felé fordult, s a viszontagságokkal teli rövid élete során mindig az imádságból merítette az erőt a türelemhez, a szenvedés, a megaláztatás elviseléséhez, és irgalmas cselekedetekben gazdag életéhez is. „Egész szeretetem az Istené” vallotta.

Három lelki tulajdonsága,—amelyre a mai napokban legnagyobb szükség van—az imádságra, családra, és a szeretetszolgálatra. A szeretetét megosztotta, kiterjesztette a szűkölködőkre, a szegényekre. Így maradt ránk a „Rózsa-csoda” emléke mikor is a kötényébe rejtett cipőcskák, amit a gyóntatója ellenére visz ki és oszt szét naponta többször is, hogy ne kelljen „pironkodnia” illatos rózsákká változnak.

A szeretetszolgálatban létrehozta Európa első kórházát, ahol Ő maga is ápoló. Szeretett férje halála után megöröklött pénzét bőségesen osztja szét a nincstelenek között. — „Csak boldogok legyenek” — és vidámságot, örömet visz közéjük. Nem ismeri a fáradságot, fiatal önmagát nem kímélve tesz másokért. Alig 24 éves korában meghal. Halálos ágyán feküdve a nyitott ablakon át madarak dala készíti a szentségek fogadására.

Élete több mint nyolc évszázad óta példa a Karitás számára. Halála napja, amely egyben Szentté avatása napja is, a mai napig ünnep. Már a korai középkorban, sehol máshol, de Sárospatakon megünnepelték Szent Erzsébet halálának emléknapját.

Élete azt példázza, hogy szeretni csak izzó szenvedéllyel lehet. Krisztussal együtt tenni a jót — ez lehet a Karitás munkatársainknak is a dolga, és legyen jel a világ előtt azzal, hogy embertársainknak, akik segítséget szenvednek, segítő kezet nyújtunk.

Miron Erzsébet

Imádság Szent Erzsébethez

Magyarország virága
Árpád-házi Szent Erzsébet
Az Isten és emberszeretet
példaképe
Oltalmazd Egyházunkat,
nemzetünket, és minden népet!
Légy pártfogója családjainknak!
Járj közben érettünk Istennél, hogy
irgalmas szeretetben
Téged kövessünk!
Ámen.

A Szentév megnyitója Nyíregyházán

József atya invitálására és vezetésével egyházközségünk 8 fős csapata rendkívüli eseményen vett részt Nyíregyházán.

2015. december 08-án este Palánki Ferenc Debrecen-Nyíregyházi püspök a Nyíregyháza-Örökösöldi Isteni Irgalmasság Templomában szentmise keretében nyitotta meg az Isteni Irgalmasság Rendkívüli Szentévet, melyet Ferenc pápa a Szent Péter bazilikában 2015. március 13.-án hirdetett meg.

A Szentév december 08.-án a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén kezdődött és 2016. november 20.-án Krisztus Király ünnepén zárul.

A főpásztor az egyházmegyes papok kíséretében a templom bejáratánál rövid szertartást követően ünnepélyesen megnyitotta az irgalmasság kapuját jelképező templomkaput.

A szentmisén részt vett Bosák Nándor nyugalmazott püspök, Dr. Vinnai Győző országgyűlési képviselő, Kozma Péter kormány megbízott, dr. Ulrich Attila Nyíregyháza alpolgármestere is. Palánki Ferenc püspök a szentmise homíliájában a Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatásának ünnepéről beszélt.

Az Irgalmasság Szentévének megnyitásakor a „kegyelemmel teljes” kifejezés került előtérbe, hiszen Isten annyira szeret bennünket, hogy kegyelemmel teljesen akar látni mindannyiunkat.

Ahhoz, hogy az Istentől jövő szeretet meg tudjon bennünk foganni, szükséges, hogy lemondjunk az önzésről, önmagunkról, az elképzeléseinkről. Életünknek Isten legyen a főszereplője. Az Isten kegyelemmel, szeretetteljesnek akar látni bennünket, hogy élettörténetünk üdvösségtörténet legyen.

Legyen készség bennünk, ne fáradjunk bele a bocsánatkérésbe, mert Isten sem fáradt bele az irgalmas szeretetbe. Legyen bennünk készség arra, hogy szóba álljunk Istennel, és megtudjuk, mit akar tőlünk.

Isten végtelen jóságával, szeretetével eljön hozzánk, vezetni akar bennünket az életszentség, az üdvösség útján, de kéri bizalmunkat, a ráhagyatkozásunkat.

Az Irgalmasság Szentévében segítsen bennünket Mária, az elmélkedő ember példaképe, hogy meglássuk azt a valónkat, amit Isten elképzelt rólunk, hogy az életünk kegyelemmel teljes üdvösségtörténet legyen.

A szentmise végén Bosák Nándor nyugalmazott püspök atya bemutatatta Szent II. János Pál pápa vérereklyéjét és Szent Faustina Kowalska lengyel szerzetesnő csontereklyéjét, melyeket ünnepélyesen elhelyeztek a templom szentéjének két oldalán.

Tóth László helyi plébános kihirdette az Irgalmasság Évében templomukban tartandó rendezvényeiket, ezután a jelenlévő híveket, vendégeket szeretet vendéglátásra invitálta.

A ministráns gyerekek szentképeket és programfüzeteket osztottak a híveknek.

Köszönjük József atyának, hogy résesei lehettünk ennek a szép, rendkívüli és felemelő ünnepségnek. Mindannyian feltöltődve, lelkiekben gazdagodva tértünk haza.

Sarudi Sándorné

Az irgalmasság cselekedetei

Az irgalmasság testi cselekedetei:

az éhezőknek ételt adni
a szomjazóknak italt adni
a szegényeket ruházni
az utasoknak szállást adni
a betegeket és a börtönben
lévőket látogatni
a halottakat eltemetni.

Az irgalmasság lelki cselekedetei:

a bűnösöket meginteni
a tudatlanokat tanítani
a kételkedőknek jó
tanácsot adni
a szomorúakat vigasztalni
a bántalmakat békével tűrni
az ellenünk vétkezőknek
megbocsátani
az élőkért és holtakért
imádkozni.

Bemutatjuk a szentév logóját, Ivan Rupnik jezsuita mozaikképét

Marko Ivan Rupnik jezsuita művész alkotása a római Termini pályaudvar közelében található hajléktalanszálló kapuját díszíti. December 10-én leplezték le a mozaikot, Ferenc pápa december 18-án délután nyitja meg az intézmény szent kapuját.

Az irgalmasság szentévének honlapján ismertetik a logó jelentését. A Lukács evangéliumának 6. fejezetéből való mottó – „Irgalmasok, mint az Atya” – azt üzeni,

éljük meg az irgalmasságot az Atya példája nyomán, aki nem azt kéri, hogy ítélkezzünk, hogy elítéljük másokat, hanem hogy bocsássunk meg, mérték nélkül adjuk másoknak a szeretetet és a megbocsátást (vö: Lk 6,37–38). A logó az irgalmasság témájának rövid teológiai összegzése: a Fiút állítja elénk, aki vállára veszi az eltévedt embert. Az ősegyház számára nagyon kedves képet idéz fel ezzel, amely Krisztus szeretetét jeleníti meg, aki a megváltással beteljesíti megtestesülésének misztériumát. A kép kiemeli, hogy a Jó Pásztor az ember testét érinti meg annak elesettségében, és olyan nagy szeretettel teszi ezt, hogy ezzel megváltoztatja az életét. Fontos, hogy a Jó Pásztor végtelen irgalmassággal magára veszi az emberiséget, a szeme egygyé válik a vállára vett ember szemével. Krisztus Ádám szemével lát, Ádám pedig Krisztus szemével. Így minden ember felfedezheti Krisztusban, az új Ádámokban a saját emberségét és a rá váró jövőt, Krisztus tekintetében szemlélve az Atya szeretetét.

Az egész jelenet egy mandorla belsejében helyezkedik el, amely az ókeresztény és a középkori ikonográfiából ismert motívum, Krisztus kettős, isteni és emberi természetére utal. A három ovális, koncentrikus kék színű kör, belülről kifelé fokozatosan világosodva, Krisztus megváltó tetteire utal, aki kiviszi az embert a bűn és a halál éjszakájából. Másfelől pedig a sötétebb színek mélysége a mindent megbocsátó atyai szeretet végtelenségére utal. Rupnik az ezer évvel ezelőtt élt keresztény művészek által meghatározott szabályok alapján válogatta a színeket a mozaikhoz. A vörös a vér, az élet és Isten színe; a kék az ember színe, az egyetlen teremtményé, aki képes az égre tekinteni; a fehér a Szentlélek színe, a szentháromságos életet tükrözi vissza; a zöld a teremtett világot jeleníti meg; a fekete pedig az éjszakát és a halált. „Krisztus fehér, mert dogmatikai szempontból a pokolba Krisztus lelke, szellemi élete száll alá, a teste fent marad a sírban. A fény, vagyis a Fiú örök élete száll alá. A három koncentrikus kör körülötte a kéktől a majdnem feketéig egyrészt Isten misztériumának áthatolhatatlanságát jelenti, másrészt azt, hogy a világ fényének már nincs értelme, mert az egyetlen fény Krisztus, aki ott ragyog az emberiség szívében. Ádám alakja, akit a vállán visz, eredetileg zöld színű volt, az aranyozással azonban új szint

kapott, amely nem zöld, de nem is teljesen arany: a megváltás, a megszentelődés útján haladó emberiséget jeleníti meg.”

Nemcsak a színeket választotta ki a művész az ősi hagyomány alapján. A rajz középkori jellege, az arcok őskeresztény művészetre jellemző merevsége arról árulkodik, hogy posztmodern szellemben alkotott. A művész meglepő magyarázatot adott erre: „Véget ért egy korszak, a modernség kora, amely a reneszánsztól századunkig tartott. Az új korszak ismét organikus korszak lesz. A kritika, az ész, az intellektus, az egyetem, a kutatás ideje után most ismét eljön az élet ideje. Azokban a történelmi korokban, amelyekben az elsőbbség az életé, a kultúra mindig szimbolikus, költői, metaforikus: ebből emelkedik ki az élet.”

Rupnik atya szerint Ferenc pápa maga is megtestesíti a posztmodern kornak ezt az élet felé való nyitottságát. Az ember kiszabadul az absztrakciók és az intellektualizálás labirintusából. Ferenc pápa mélységesen emberi szavaiból és gesztusaiból az evangéliumi irgalmas atya képe rajzolódik ki – hangsúlyozza Rupnik –, a Jó Pásztoré, aki nem módszerek és gondolatok körül forog, hanem odafordul az emberekhez. „Pápasága már az új korszak része, nem a régié, az újdonság próféciaja. Gesztusai önmagukban is szimbolikusak, a teológia nemes értelmében. Az isteni és emberi világ egymásban fejeződik ki. Amikor Krisztus kilehelte lelkét a kereszten, mi felfogtuk ezt a lehetőséget, és elkezdtünk lélegezni. A képen ezért van ilyen közel egymáshoz Krisztus és Ádám.”

(Forrás: Magyar Kurir 2015.december 8.)

Érdekesség:

Magyarországon 2014. júniusa óta Mátraverebély-Szentkúton csodálhatjuk meg mozaikkompozícióját, amely a nemzeti kegyhely szabadtéri oltárát díszíti.

A várakozás

Fogyasztói társadalmunk egyre inkább magába szippantja az adventi időszakot is. A virágüzletek feliratokkal hirdetik az első adventi gyertyagyújtás dátumát, szebbnél-szebb, elegánsabbnál-elegánsabb adventi koszorúkat kínálnak. Az utazási irodák „top” ajánlatai között szerepelnek a különböző külföldi városok adventi vásárai, az üzletekben számtalan fantáziadús adventi naptár közül választhatunk. A keresztény értékrend szerint élő embernek minden alkalmat meg kell ragadnia ahhoz, hogy az adventi időszakban méltó módon, sokkal inkább lélekben, mint külsőségekben készüljön fel karácsony szent ünnepére.

Ezt a felkészülést szolgálták a hétköznapi hajnali szentmisék, a roráté-misék is. Ezeknek a szentmiséknek olyan különleges hangulatuk, atmoszférájuk van, amelyek nem foglalhatóak igazán szavakba. Ahogy a hideg sötétségben elindulunk, és megérkezünk a fénybe, szinte fizikailag is megérint bennünket az Isten nélküli bolyongás és az Istenre való rátalálás éles kontrasztja.

Adventi felkészülésünk utolsó szakaszához érve két estén, december 21-én és 22-én, lelkigyakorlaton vehettünk részt. Ezeken az alkalmakon Bancsi Zoltán atya terelgette szavaival, gondolataival lelkünket és értelmünket a helyes útra. A lelkigyakorlat mottójául a következő mondatot adta: „Mi megérintett emberek vagyunk”.

Ezzel összefüggésben pedig arra mutatott rá, hogy nekünk, „megérintett embereknek” milyen módon kell ráhangolódniunk Jézus Krisztus eljövételének ünnepére. A mai világ túlhajszott emberét aligha lehetett volna jobban megszólítani, mint ahogyan ezt az atya tette. Nagyon sokunkat megérintettek mondatai, amikor arra hívta fel a figyelmünket, hogy nem lehet teljes értékű az az élet, amelyik nem ismeri a megállást. Felejthetetlen hasonlatát, miszerint szívünket, lelkünket el kell vinnünk Isten „TMK műhelyébe”, ahol a tervszerű megelőző karbantartást végzik, egy életre eszünkbe véstük.

A második este gondolatai pedig a *találkozás* köré fonódtak. Zoltán atya megidézte számunkra a Bibliából ismert találkozásokat, közülük kiemelve Simon farizeus, és a bűnös asszony találkozását Jézussal. Rávilágított a kettőjük között húzódó mély, tátongó szakadékra, amely – többek között – abból is adódott, hogy teljesen másképp

hatottak rájuk Jézus szavai. A bűnös asszonyt megérintették, a farizeust azonban érintetlenül hagyták. Az előbbi életét gyökeresen megváltoztatta a *találkozás*, míg az utóbbi csupán alkalmi, felszínes kapcsolat kialakítására volt képes.

A párhuzam egyértelmű volt. Milyen kapcsolatot tudunk mi kialakítani Istennel? Hogyan hat a mi életünkre az Istennel való találkozás? Kihez vagyunk hasonlóak? Simon farizeushoz, vagy a bűnös asszonyhoz?

A vasárnapi szentmisék adventi gondolatai, a hajnali szentmisék, a lelkigyakorlat alkalmi megerősítettek minket abban, hogy a kirakatok és az adventi vásárok, forgatagok fényei mellett is meg tudjunk állni, el tudjunk csendesedni, és keresztény emberhez méltó és Istennek tetsző módon próbáljunk felkészülni karácsony szent ünnepére.

Dancsné Suller Judit

Sajó Sándor

KARÁCSONYI ÉNEK

Akkoron csillag gyúlt az égre
És rásugárzott a vidékre,
És Betlehem fölött megállván,
Egy rongyos istálló homályán
Tündöklött már a Glória:
Ott ingecskében, szép fehérben,
Feküdt a jászol szent ölében
Az Isten egyszülött Fia...
A hír bejárta a viágot,
És jöttek a bölcsek és királyok
És együgyűek és pásztorok:
Ott minden lélek egyetértett
És sírt és álmélkodva nézett
És boldogan fohászzkodott.
Örömet hozván az embernek
Dicsőség légyen Istennek.

Gyere el a jászolhoz...

Templomunkban az éjféli misét megelőzően évek óta felelevenítődik pásztorjáték formájában a kis Jézus születése. Így volt ez most is.

Közösségünk gyermekei és vállalkozó kedvű felnőttek is szívesen (vagy Hajnika enyhe nyomására ☺) kapcsolódtak be az előadásba. Darabunk rendezője Sándorné Eröss Hajni segítségével a próbák alatt hamar kialakultak a színpadképek, a résztvevők lelkesen próbáltak az utolsó adventi napokon hol „derecskeisen”, hol „szoboszlóiasan”.

Mert az idén különös megtiszteltetésben volt részünk, hiszen kis csoportunk Derecskén is bemutathatta a Megváltó születése történetét. A hideg templomba meleg szívvel vittük el az üzenetet: Jézus Betlehemben megszületett. A derecskei hívek nagyon kedvesek voltak, örömmel üdvözöltek bennünket, és finom süteménnyel köszönték meg az előadást. József atya a templom végében nézte a játékot, mosolya biztatást nyújtott a szereplőknek. A felhangzó taps alatt már nem is éreztük, hogy fázunk. Egy idősebb néni mondta, hogy utoljára gyerekkorában látott a templomban pásztorjátékot, és nagyon örülünk, hogy mi adhattuk meg neki ezt az élményt ismét.

Nagy nevetések között érkeztünk haza, ahol lelkes segítők teával és szendviccsel vártak minket, melyet hálásan fogadtunk, és melyet ezúton is nagyon köszönünk nekik ☺ Az itthoni előadás a derecskei „főpróba” után már rutinosan ment, mindenki felszabadultan élte át a szerepét, pedig a Szoboszló TV kamerái is ott voltak. A zsúfolásig megtelt templomban érezni lehetett Jézus jelenlétét, kegyelme átjárta a szereplőket, és reméljük, a nézőknek is maradandó élményt nyújtottunk. Záróképként, az összes szereplő együtt énekelte Pintér Béla dalát: „Gyere el a jászolhoz még ma éjjel, találkoznod kell Isten szeme fényével. Ne keress itt pompát, gazdagságot, keresd azt, ki megváltja a világot.” Hatalmas elismerésnek érezzük, hogy József atya volt az, aki először kezdett tapsolni műsorunk végén.

Másnap a 8 órás misén pásztoraink ministráltak József atya mellett, ezzel is tisztelegve az ünnepnek, a kis Jézusnak.

Reméljük, Pásztorjátékunkkal mi is hozzájárultunk egy kicsit karácsony igazi szelleméhez. Aki kedvet érez ahhoz, hogy jövőre csatlakozzon kis csapatunkhoz, jelezze Sándorné Hajninak, vagy József atyának. Mindenkit szeretettel várunk ☺

Szoboszlainé, Zabos Petra

Babits Mihály: Új esztendő beköszönt...

(részlet)

1. Új esztendő beköszön

régi könyvben új lap
új topán a küszöbön
ég küszöbén új nap.
Ej haj dús az év
minden jót ígér,
minden napja cél és
minden éje kéj.

2. Vízkereszt: a világ vár

csillag ég az égen
Gáspár, Menyhért, Boldizsár
jönnek a tevéken.
Ej haj szép az év,
minden napja szép,
minden éj egy álom
minden nap egy kép.

3. Gyümölcslőtő: boldogan

angyal kél a szélben,
a Megváltó megfogán
tisztá szűz méhében.
Ej haj mély az év,
minden napja mély,
születés a nappal,
fogadás az éj.

4. Kelj vasárnap Palmárum

bujj elő, zöld zsenge:
Krisztus urunk számaron
megy Jeruzsálembé.
Ej haj nyóll az év
bársony barkaként:
barka síma, bársony
macska talpaként.

5. Nagypénteken délután

szél nyög a kereszten,
fenn a bús Kálvárián
meghal a bús Isten.
Ej haj bús az év,
minden napja bús,
nappala borús és
éje háborús.

6. Husvét reggel felragyog

alleluja szólal,
sírból Krisztus kilobog
piros lobogóval.
Ej haj, halál ellen
balzsamír az év,
mert a nap feltámadás
és az éj csak rév.

7. Piros Pünköszt mosolyával
piros rózsza éled:
tüzes nyelvek záporával
harmatoz a lélek.
Ej haj, lélekév!
meghal, mégis él:
az eleven napnak
szelleme az éj.

8. Péter és Pál: Damaskus,
fény kel az útporból:
Paulussá Saulus
lováról lefordúl.
Ej haj csodaév
fordul és cserél,
minden éjből nap lesz,
minden napból éj.

Ennyit idéztünk Babits Mihály verséből, mert következő számunk valamikor a tanév vége felé jelenik meg. Kíváncsi olvasóink bátran keressék meg a vers további öt versszakát, hogy megtudják, híres költőnk szerint mi jellemző az év további hónapjaira. ☺

Reméljük, nem fáradtak el az olvasásban, mert hamarosan a mulatozáshoz, tánchoz kell híveink energiája:

**Egyházközségünk farsangi bálja 2016. február 6-án,
szombaton lesz az Árpád Uszoda éttermében,
melyre szeretettel várunk mindenkit!**

A belépőjegyek–14 éves kor fölött–1500 Ft/fő, a tombolajegyek
100 Ft/db áron vásárolhatók meg a plébánián, elővételben.

Tombolatárgy felajánlásait is szeretettel várjuk!

Ne feledjék, továbbra is várjuk élménybeszámolóikat, javaslataikat,
észrevételeiket, bármit, amit úgy gondolnak érdemes mindenkivel
megosztani a „Szikla” oldalain!

Kiadja a Szent László Római Katolikus Plébánia
4200 Hajdúszoboszló, Bocskai u. 1.
Telefonszámok: 52/270-079 és 06.30.445-3447